

Önnistatud uut aastat! Siunattua uutta vuotta 2016!

Ensiksikin haluaisin kiittää teitä viime vuoden tuesta, esirukouksista, vierailuista ja tapaamisista. Olemme kokeneet, että se yhteys joka välillemme on syntynyt, todellakin tukee, ravitsee ja kantaa meitä lähetystyössämme. Mielestäni tässä tulee ilmeiseksi uskovien yhteys, joka ylittää ajan ja paikan tässä maailmassa. Kirjessä on paljon sisältöä ja pahoittelen, että kaikki tapahtumat eivät ole aikajärjestyksessä.

Rippileiristä ja hengistä

Viime syksyn rippikoulu on päättynyt ja konfirmaatiomessu pidettiin kolmantena adventtisunnuntaina. Messussa kastettiin ja konfirmoitiin kolme nuorta aikuista. (Kuvassa) Eräs vanhempi henkilö ei päässyt tulemaan, sillä ilmeisesti jännitys oli nostanut verenpainetta. Sovimme

hänen kanssaan uuden päivämäärän, mutta taaskin nousi verenpaine sunnuntaiksi eikä hän päässytkään kasteelle. Ajattelin, että kyseessä on jonkinlainen jännitys ja ehkäpä myös henkivallat, sillä tämä henkilö on käynyt elämänsä aikana parantajien eli noitien luona. Lopulta nyt 24. tammikuussa hän pääsi tulemaan messuun jossa hänet kastettiin ja konfirmoitiin.

Olen viimeaikoina pohtinut paljon henkimaailman ja pahojen henkien toimintaa Virossa ja yleisesti maailmassa.

Jotkut kristillisen kirkon suuntaukset opettavat, että kaikenlainen paha maailmassa on yleisesti pahojen henkien aiheuttamaa. Henkivaltojen vaikutuksesta puhuttaessa ei ole kyse siitä, että ihmiset olisivat kokonaan hengen vallassa, mutta pahat henget vaikuttavat ihmisiin saattaen kiusauksiin, valehdellen, voimaannuttaen negatiivisia tapoja jne. Tämänlaisesta vaikutuksesta kertoo mm. C. S. Lewis kirjassaan Paholaisen kirjeopisto. Erään teologin mukaan pahoihin henkivaltoihin kuuluvat demoniset henget, synnin henget, traumatisoivat henget ja tuttavat (kuolleiden ihmisten tai perheenjäsenien) henget. Demoniset henget ovat konkreettisesti pahoja henkiä, synnin henget saattavat kiusaukseen, traumatisoivat henget vaikuttavat lapsuuden traumojen kautta ja tuttavat henget saattavat aiheuttaa pelkoa ja sekaannusta kodeissa ja ihmisissä tekeytyen kuolleiksi perheenjäseniksi tms. Luulen, että Lewisin näkemys on tässä tapauksessa tarkempi. Ymmärtääkseni hän on sitä mieltä, että pahat henget eivät erikoistu tiettyihin toimintoihin, vaan pikemminkin vaikuttavat ajatuksiimme ja käyttävät hyväkseen syntisyyttämme, kipeitä kokemuksiamme tms. Vaikka kristityn ei tarvitse varsinaisesti pelätä, että paha henki hyökkää hänen kimppuunsa, emme käsittäkseni voi vältyä henkimaailman vaikutuksilta. Nämä henget vaikuttavat meihin tietämättämme, mutta voimme myös tiedostaa ja oppia tuntemaan persoonallisen pahan vaikutuksen sisällämme. Ajatus siitä, että paha henki pääsee vaikuttamaan sisällämme voi kuulostaa pelottavalta, mutta uskoakseni meillä kaikilla on jonkinlaisia kokemuksia siitä, että sanomme tai ajattelemme pahoja ja itsekkäitä asioita, joita emme oikeastaan tarkoittaneet tai edes halunneet ajatella tai sanoa. Osa syystä on meidän olemuksessamme, sillä meissä kaikissa vaikuttaa perisyntin perinnöllinen sairaus, mutta toinen puoli syystä on henkivaltojen vaikutusta. Jeesus opetti meitä rukoilemaan joka päivä ”päästä meidät pahasta”. Yhtäältä meillä on luontomme mukaan taipumus itsekkyyteen, mutta toisaalta sisällämme puhuvat muutkin äänet rohkaisten meitä unohtamaan lähimmäisenrakkauden ja epäilemään Jumalan rakkauden ja armon suuruutta. Tätä vaikutusta emme voi kieltää ja sen tähden henkivaltoihin on suhtauduttava vakavasti. Meillä on Jumalan pojan antama valtuutus ja valta käskää henkivaltoja ja taistella niitä vastaan. Se ei ole välttämättä dramaattista henkien ulosajamista, vaan sisäistä taistelua itsekkyyden ja rakkauden välillä persoonassamme.

Vanha kasteliturgia opettaa meille, että Pyhät sakramentit eivät itsessään suojele meitä täysin henkivaltojen vaikutukselta elämässämme, vaikka saammekin kastessa armon ja pelastuksen. Seurakunta maailmassa on aina taisteleva seurakunta, mikä tarkoittaa sitä, että ihmisen täytyy haluta taistella pahaa vastaan ja hylätä se. Sen tähden kasteliturgiassamme kysytäänkin kastettavalta (tai vanhemmilta ja kummeilta): ”*Sanoudutko irti kaikesta pahasta, Saatanasta ja hänen tyhjistä lupauksistaan? Turvaudutko Kristukseen? Tunnustatko Jeesuksen Kristuksen herraksesi ja vapahtajaksesi?*” Kristukseen turvautuminen on kertakaikkinen teko, mutta samalla myös jatkuvaa päätöstä elää kasteen armoliitossa Jumalan kanssa. Se on taistelua ja pahan vastustamista jokapäiväisessä elämässä.

Tärkeintä on muistaa, että Saatanan ja muiden henkivaltojen päätavoite on ihmisten ja Jumalan suhteiden katkaiseminen ja tuhoaminen. Se tavoite on antiteesi kaikelle sille, mitä Jeesus opetti rakkauden kaksoiskäskyssä. Saatanan vaikutus ihmissuhteissa ja jumalasuhteessa aiheuttaa ristiriitoja, häpeää, pelkoa, hajaannusta, kateutta, pahan puhumista, katkeruutta, toivottomuutta ja

epätoivoa. Elinvoimamme, riemu, rakkaus, toivo ja ilo virtaavat meihin aktiivisen jumalasuhteen ja positiivisten ihmissuhteiden kautta. Synti, eli tiedostaen (tai toisinaan myös tiedostamatta) tekemämme virheet aiheuttavat meissä häpeää, pelkoa ja epäilyä emmekä uskalla uskoa Jumalan armoon, jolloin alamme vältellä häntä kuten Aadam ja Eeva paratiisissa. Jumalasuhtemme katkeaa jos emme enää uskalla uskoa, että olemme totisesti saaneet syntimme anteeksi ja että Jumala rakastaa meitä täydellisellä rakkaudella. Tämän rakkauden peilaus on uskomme hedelmä, sillä jos emme pyri rakastamaan lähimmäisiämme ja emme näin toteuta Jumalan tahtoa elämässämme, emme opi antamaan tai pyytämään anteeksi virheitämme. Jos emme pyri aktiivisesti antamaan tai pyytämään anteeksi, emme opi uskomaan sitä, että Jumala voi antaa meille anteeksi. Vain totisessa rakkaudessa on anteeksianto ja siinä rakkaudessa ei ole pelkoa.

Lähetyskurssista

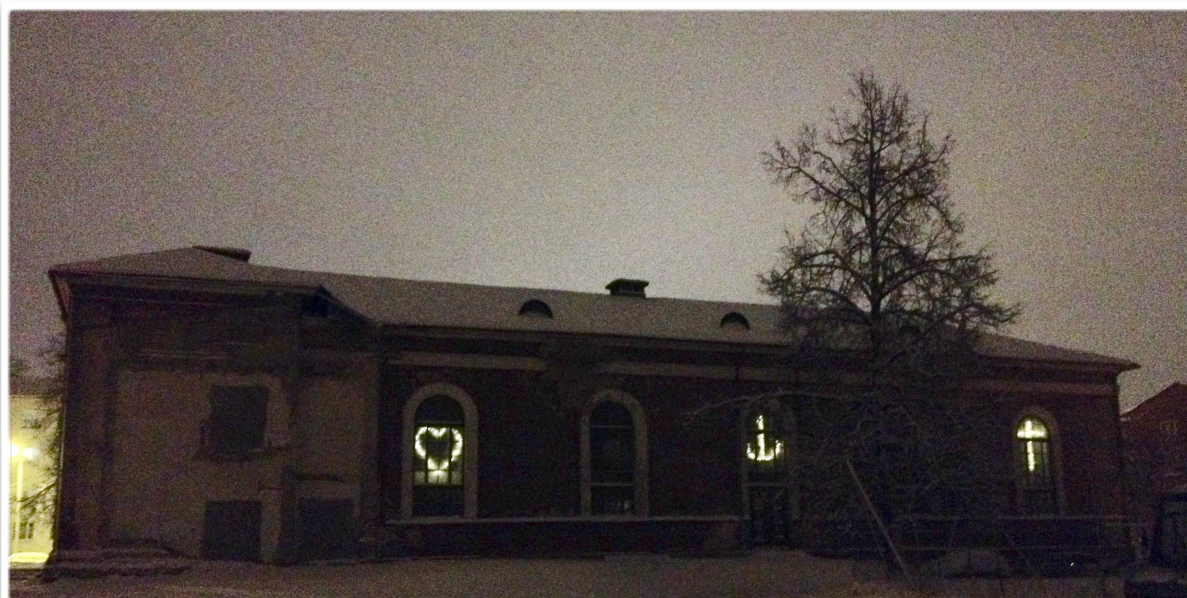
Lähetyskurssimme SLEYssä on päättynyt. Vuoden aherrus on ohi ja olemme tyytyväisiä ja onnellisia, että jaksomme matkustaa ja opiskella työn ohella. Olemme kokeneet, että kurssi on kasvattanut meitä monella tapaa ja olemme saaneet uusia ystäviä. Kävimme tammikuussa haastattelussa, jossa kerroimme että halusimme aloittaa lähetysjärjestön läheteinä työn Virossa mahdollisimman pian. Samalla totesimme, että olemme valmiita lähtemään tulevaisuudessa myös hieman kauemmaksikin, vaikka Myanmariin. Lähetysjohtaja kertoi, että tämän vuoden lopulla selviää, milloin Myanmariin voi mennä eli milloin kenttä varsinaisesti aukeaa. Tällä hetkellä emme vielä tiedä, pääsemmekö aloittamaan työn syksyllä SLEYn läheteinä. Toivomme, että kevään aikana tapahtuu joitain muutoksia, että kumpikin meistä voisi mahdollisesti saada työpaikan. Pohtiessani työnäkyjä ja ajatellessani mahdollista lähtöä Myanmariin, tunsin sydämessäni surua. En osaa sanoa mistä on kysymys, mutta koen että meillä on Tartossa vielä paljon tehtävää. Olenkin

pyytänyt Jumalalta, että hän estäisi meitä lähtemästä pois Tartosta jos se on hänen tahtonsa. Jos lähetin paikka avautuu Tartosta meille molemmille, voisimme hyvillä mielin jäädä tänne ja pohtia tulevaisuudessa, haluaako Jumala lähettää meidät kauemmaksikin.

Olemme Helenen kanssa luoneet hyvän ihmissuhdeverkoston lähikuntien ja kaupungin johtaviin työntekijöihin ja seurakunnan työyhteisö on siunattu ja hyvä. Mielestäni olisi jopa typerää luopua tämänhetkisistä saavutuksista ja lähteä kauas pois, jos täälläkin voi tehdä työtä Jumalan valtakunnassa. Työlle on nimittäin tarvetta, sillä viime vuoden tilastojen valossa vain noin 8 % mieltää itsensä luterilaisiksi. Noin 9 % ovat ortodokseja. Yhteensä vain 21 % pitivät itseään kristittyinä. Tilastot eivät ole aina luotettavia ja niihin tulee suhtautua kriittisesti, mutta tulokset kertovat siitä, että evankeliumin julistusta tarvitaan. Sain tästä erikoisen muistutuksen kun juttelin eräässä muistotilaisuudessa vainajan omaisten kanssa. Kutsuessani heitä jumalanpalvelukseen, keski-ikäinen tytär kertoi, että hän ei ole käynyt eläessään kertaakaan kirkossa. En usko, että hän on suuri poikkeus, mutta tunnen että samanlainen tilanne leviää suuressa osassa Eurooppaa. Ihmiset uskovat itseensä ja haluavat itse olla oman elämänsä jumalia ja hallitsijoita.

Pieni rakennusprojekti

Ehkä joku teistä tietää, että pidän rakentelusta ja askartelusta. Käsityö on mukavaa vastapainoa hengelliselle työlle, koska konkreettisen työn tulokset ovat heti nähtävissä. Olin suunnitellut jo pari vuotta sitten rakentavani suuret LED-lamput kirkkomme koristeeksi, mutta projekti venyi. Muutama viikko sitten löysin kellarin nurkasta kolme laatikollista LED-nauhoja ja päätin tehdä lamput valmiiksi. Olin vääntänyt paksusta rautalangasta sydämen, ristin ja ankkurin ja kiersin LED-nauhat rautarungon ympärille. Kukin symboli on noin kaksi metriä korkea ja puolitoista metriä leveä. Onneksi ne olivat rautalankaa, sillä jäykempi materiaali ei olisi millään mahtunut autoon kun kuljetin lamput kirkolla. Kuvasta näette, miltä jouluvalot näyttävät kirkkomme ikkunoissa. Ripustin ne rautalangalla sisäpuolelta ikkunoiden raameihin. Halusin näyttää kaupungille ja ohikulkijoille, että Maarian kirkko elää ja toimii, sillä monet ihmiset eivät edes tiedä seurakuntamme olemassaolosta.

Kristillinen perhekeskus lopultakin Tartossa

Tässä kuvassa poseeraamme Luterilaisen Perhekeskuksen avajaisissa täytekakun kanssa. Ehkäpä muistatte, että olemme yrittäneet tukea perhe- ja parisuhdetyötä parhaamme mukaan ja olemme myös kirjoittaneet kaksi vaikeata hanketta perhetyön rahoittamiseksi Tartossa. Kumpikaan hanke ei toteutunut, mutta lopulta löysimme sopivan yhteistyökumppanin. ELY eli Evankelinen Lähetysyhdistys koki työn tärkeäksi ja suostui rahoittamaan Perhekeskuksen yksikön perustamista Tarttoon. Diakoniatyöntekijämme Lea Saar palkattiin keskuksen osaaikaiseksi johtajaksi ja keskuksen pääneuvoja on kliininen psykologi Signe Uustal. Maarian seurakunta saa toiminnasta vuokratuloja, sillä Perhekeskus toimii seurakuntatalomme tiloissa. Saimme

myös projektirahaa seurakuntatalomme alakerran remontointia varten ja olen erittäin tyytyväinen lopputulokseen. Neuvostoaikana seurakuntatalo nimittäin takavarikoitiin ja se muutettiin sairaalaksi, jolloin sisäratkaisua muutettiin rakentamalla monia lisäseiniä. Suurin osa seinistä purettiin nyt remontin yhteydessä ja pohjaratkaisu muuttui heti avarammaksi ja kauniimmaksi. Rahaa oli vähän, joten lupasin rakentaa itse alakerran keittiön kalusteet. Isäni osti minulle kesällä hienon ja tehokkaan käänösirkkelin, jolla onnistun tekemään paljon erilaisia projekteja. Halusin yksinkertaisen peruskeittiön ja päätin valaa betonista itse allastason. Ratkaisu onnistui mukavasti ja ensi viikolla asennan sen paikalleen. (Kuvaa ei valitettavasti ole. Teidän täytynee tulla meille kylään, että voitte itse nähdä keittiöratkaisun.) On mukavaa itsekin saada työskennellä uusissa tiloissa ja vuokratulot auttavat seurakuntaa taloudellisesti. On tärkeää, että saamme tiloihin mahdollisimman paljon toimintaa, jotka tukevat näin seurakunnan toimintaa monella tasolla.

Etelä-Viron piispa ja hengellinen isäni Joel Luhamets siunasi Perhekeskuksen tilat käyttöön. Tilaisuus televisioitiin uutisiin ja paikalla oli kansanedustaja, Tarton kaupungin, lähikuntien, yliopiston sekä ELYn edustajat. (Vasen kuva.) Tärkeää ja mukavaa oli, että tieto toiminnasta on levinnyt ja voimme olla ylpeitä siitä, että toimimme seurakuntana yhteiskunnassa. Se tarkoittaa sitä, että seurakuntamme on missionaarinen yhteisö eli haluamme astua ulos kirkkorakennuksesta ja mennä ihmisten luokse auttamaan, lohduttamaan ja kertomaan ilosanomaa Jumalan armosta.

Valokuvia seurakunnan elämästä

Seuraavaksi liitän tähän valokuvia ja välähdyksiä seurakunnan elämästä vuoden lopputaipaleelta.

Olemme saaneet paljon ihania ihmissuhteita lähetyskurssin kautta. Tutustuimme kurssilla Jiska ja Petra Gröhniin, jotka asuvat tällä hetkellä Helsingissä. Jiska opiskelee teologiaa ja Petra on lastentarhan opettaja. Gröhnin perhe asui vuoden vaihteessa muutaman viikon Tartossa ja Jiska toimi pappisharjoittelijana ja sijaisenani lomien ajan. Yksipappisessa seurakunnassa on vaikeaa löytää sijaista, koska vuoden vaihteessa monet muutkin papit haluavat lomilla.

Seuraava valokuva on seurakunnan joulujuhlasta, jossa vieraili myös joulupukki. Sama joulupukki vierailee sattumalta myös Helenen kotona joka vuosi ja hänellä on joka kerta erilainen joulusatu kerrottavanaan.

Tässä on kuva Roiun päiväkeskuksen raamattutunnista ja ehtoollishartauksesta. Olen saanut ukkini Pentti Toivasen matkaehtoollisvälineet perinnöksi ja käytän niitä kotihartauksissa.

Päiväkeskushartauksessa nämä ehtoollisvälineet ovat kuitenkin osoittautuneet hiukan pieniksi sillä kaikki leivät eivät meinaa mahtua lautaselle. Aloitamme tänä vuonna rippi- ja kastekoulun Roiussa ja olen iloinen, että siellä on paljon niitä jotka haluavat kuunnella Jumalan sanaa. Vanhukset eivät pääse kirkkoon ja nämä hartaushetket 5-6 kertaa vuodessa ovat ainoita mahdollisuuksia kuulla evankeliumia. Voisimme käydä siellä useamminkin, mutta näissä tapauksissa on tärkeää kuunnella yhteisöä. Hyvänkin sanoman tyrkyttäminen voi aiheuttaa negatiivisen reaktion.

Tämä kuva on joulujumalanpalveluksesta suuresta kirkostamme. Kutsuimme Tarton kaupunginjohtajan Urmas Klaasin lukemaan evankeliumia ja olimme iloisia että hän vastasi kutsuun myöntävästi.

Minut kutsuttiin pitämään kaupungille joulutervehdys 3. adventtisunnuntaina. Oli jännittävää ja haastavaa puristaa evankeliumi 5 minuutin hartauteen ja puhua sadoille tarttolaisille raatihuoneen ovelta apulaiskaupunginjohtaja Tiia Teppanin kanssa. On ihmeellistä, että tällä on avautunut mahdollisuuksia toimia ja julistaa, sillä minun toivoni on siinä, että Jumalan sana tekee sen työn, minkä Herra on luvannut. Erään lievästi mielisairaan tuttavamme kautta ovat ovet avautuneet myös Tarton mielisairaiden päiväkeskukseen. Pidän siellä tätä nykyä joka toinen viikko raamattutunteja ja ehkä tulevaisuudessa myös rippi- ja kastekouluakin jos Jumala suo.

Rukousaiheita:

- Olemme kiitollisia kaikesta siitä mitä Jumala tekee elämässämme. Helene nauttii työstään uskonnonopettajana ja minä iloitsen siitä, että Herra on avannut niin monia ovia ja mahdollisuuksia opetus- ja julistustyöhön. Haluan käyttää kaikki mahdollisuudet ja tilaisuudet, mitä Herra vain antaa.
- Olemme kiitollisia teille esirukouksesta ja tuesta. Uskon, että teidän esirukouksenne osaltaan avaavat ovia meitä varten täällä kentällä. Kaikki se hyvyys ja ilo, mikä on Herramme rakkaudessa on uskovien yhteyden kautta koettavissa seurakunnassa ja kaikkialla, missä Pyhä Henki todistaa meille Jumalan hyvyydestä.

- Rukoilkaa minulle ymmärrystä, että osaisin johtaa, rohkaista ja motivoida seurakunnan vapaaehtoistyöntekijöitä. Rukoilkaa myös Helenen työn puolesta, että hän omalta osaltaan voisi opettaa lapsia ja auttaa suomalaisia perheitä, jotka ovat tulleet tänne Viroon asumaan joksikin aikaa.

Olette aina tervetulleita luoksemme. Siunattua alkavaa vuotta teille kaikille!

Joona ja Helene Toivanen

Tärkeää tietoa tukijoille

Tukemme maksaa tästedes **Tarton Maarian seurakunta** teidän lähettämastänne tuesta. Koko vuoden tukisumman voi maksaa kerralla tai joka kuukausi (esim 20 euroa) tilinsiirrolla Tarton Maarian seurakunnan tilille.

Tilitiedot:

Saaja: Tartu Maarja Kogudus.

Tilinumero: IBAN EE41 2200 2210 0511 6354

Pankin nimi: Swedbank,

SWIFT koodi: HABAE2X

Pankin osoite: Liivalaia 8, 15040 Tallinn.